

gælder dog ikke, hvis selskabet har fået meddelelse om den pågældende tredjemands ret, eller hvis der er tale om en tinglyst ret i en forsikret fast ejendom, jf. § 57, stk. 2.

Forsikringsaftalelovens § 57, stk. 2, indebærer således, at forsikringsselskabet ved forsikring af fast ejendom ikke med frigørende virkning kan udbetale erstatning til forsikringstageren, hvis den sikrede tredjemand har en ret i ejendommen, der er sikret ved tinglysning.

Højesteret har i dommen gengivet i UfR 2005.3437 fastslået, at forsikringsaftalelovens § 57, stk. 2, ikke pålægger forsikringsselskaber en pligt til at undersøge bilbogen for eventuelle rettighedshavere, inden der udbetales totalskadeerstatning for en bil. Dommen indebærer således, at § 57, stk. 2, alene pålægger forsikringsselskaberne at undersøge tingbogen, men ikke bilbogen.

4.12.3.2. Lovforslagets udformning

Den af udvalget foreslåede reform indebærer, at de forskellige tinglysningsregistre i form af tingbogen, bilbogen, andelsboligbogen og personbogen i større omfang ligestilles. Udvalget har på den baggrund overvejet, om der bør ske en tilsvarende ligestilling i forsikringsaftalelovens § 57, stk. 2, således at forsikringsselskaber heller ikke ved tingsforsikringer, der angår forhold omfattet af de forskellige øvrige tinglysningsregistre, med frigørende virkning kan udbetale erstatning til en forsikringstager, hvis en sikret tredjemand har en ret, der er sikret ved tinglysning.

Udvalget har ikke fundet det hensigtsmæssigt at udvide § 57, stk. 2, til at omfatte rettigheder sikret ved tinglysning i andelsboligbogen. Tinglyst pant eller retsaffølgning i en andel i en andelsboligforening indebærer ikke, at en pant- eller udlægshaver har sikkerhed i den faste ejendom, der tilhører andelsboligforeningen. Den pågældende rettighedshaver har således alene sikkerhed i andelshaverens del af andelsboligforeningens formue og ikke i bygningen.

Ligeledes har udvalget ikke fundet det hensigtsmæssigt at udvide § 57, stk. 2, til at omfatte rettigheder sikret ved tinglysning i personbogen. Det vil pålægge forsikringsselskaberne uforholdsmæssigt store administrative byrder at pålægge dem i alle tilfælde, hvor der kan være stiftet og tinglyst rettigheder over en forsikret løsøregenstand, at skulle afklare, om det er tilfældet. Det vil endvidere ofte ikke være tilstrækkeligt at slå op i personbogen, da det kan kræve nærmere undersøgelse at fastlægge, om der er identitet mellem en løsøregenstand, der står anført i personbogen, og en forsikret løsøregenstand. Det skyldes, at

beskrivelsen af løsøregenstande i personbogen ofte ikke er fyldestgørende.

Udvalget har derimod fundet, at vægtige grunde taler for at udvide forsikringsaftalens § 57, stk. 2, til at omfatte rettigheder, der er sikret ved tinglysning i bilbogen. Det vil således i langt de fleste tilfælde være nemt at sikre, at der er identitet mellem køretøjet, der står anført i bilbogen, og det forsikrede køretøj.

Udvalget har til brug for sine overvejelser indhentet en udtalelse fra Forsikring & Pension, der er imod en udvidelse af forpligtelserne efter forsikringsaftalelovens § 57, stk. 2. Forsikring & Pension har oplyst, at der i dag eksisterer et velfungerende system med notering af panthaverdeklarationer, som efter organisationens opfattelse giver panthaverne en bedre retsstilling på en række områder, end panthaverne kan få ved at få tinglyst deres rettigheder i bilbogen, og man risikerer at underminere disse fordele, hvis § 57, stk. 2, ændres som foreslået af udvalget. Forsikring & Pension har desuden anført, at oplysningerne i bilbogen i dag ikke er dækkende og fuldt ud opdateret. Dette indebærer, at forsikringsselskaberne som følge af en eventuel lovændring vil være nødsaget til at få berigtiget oplysningerne i bilbogen forud for udbetaling af kontanterstatninger i forbindelse med totalskadede biler, som i dag drejer sig om 40.000-50.000 sager på årsbasis. Dette vil kunne indebære en væsentlig længe sagsbehandlingstid til ulempe for forsikringstagerne. Der henvises til betænkningen side 224 og 225.

Udvalget har hertil anført, at bilbogen almindeligvis kun indeholder rettigheder, der fortsat kan gøres gældende. Da det er vanskeligt at sælge et behæftet køretøj, vil bilens ejer have et stærkt incitament til at sørge for, at bilbogen ajourføres, hvilket også sker i praksis. For så vidt angår indfrieede pantebrev og udlæg, bliver der på nuværende tidspunkt aflyst ca. 10.000 om måneden. Hertil kommer, at tinglyste rettigheder udslattes af bilbogen, når der er forløbet 10 år efter dokumentets tinglysning, og der ikke inden udløbet af denne frist er anmeldt fornyet tinglysning, jf. tinglysningslovens § 42 g, stk. 2.

Endvidere har udvalget påpeget, at der ved den foreslåede tinglysningsreform sikres en nem adgang til oplysningerne i bilbogen, og bortset fra omkostninger i en indkøringsperiode har udvalget ikke fundet, at den foreslåede udvidelse af forsikringsselskabernes forpligtelser bør medføre væsentlige merudgifter for selskaberne. Tværtimod taler vægtige hensyn ifølge udvalget til fordel for eventuelle øvrige rettighedshavere, herunder finansieringsselskaber med ejendomsforbehold i biler, for at udvide forsikringsselskabernes forpligtelser i så henseende. Udvalget har ikke fundet,